Відомості.UA
№ 27 (615)
5 - 11 липня 2012 року
http://vidomosti-ua.com/

На Волині «дефіцит» чоловіків

Статевий склад населення краю характеризується перевагою жінок: на кожну тисячу чоловіків припадає в середньому по 1126 представниць слабкої статі. У дитячих і молодших вікових групах переважають представники сильної половини, бо хлопчиків народжується більше. А от у вікових групах 27-29 років і старше 38 років спостерігається «дефіцит» чоловіків. Скажімо, на 100 представників сильної статі віком 60 років і старше припадає 188 одноліток-жінок. Це пояснюється вищою смертністю чоловіків, зумовленою важкими умовами праці та шкідливими звичками.

На Горохівщині відкопали 15 німецьких протипіхотних мін

В урочищі Полюхно неподалік від однойменного села, що у Горохівському районі, під час проведення пошукових робіт на місцях бойових дій виявлено протипіхотні міни Shiz-35 іноземного виробництва (Німеччина). Боєприпаси залишилися волинянам у спадок із часів Великої Вітчизняної війни. Усього знайдено 15 протипіхотних мін та окремо 15 запалів до них. На місці події відразу виставлено охорону. Про знахідку повідомлено ТУ МНС України у Волинській області.

Донька зарізала батька

Страшна звістка сколихнула Луцький район узимку минулого року. П'яна донька жорстоко розправилася з рідним батьком, звівши його на той світ. А зовсім нещодавно крапку в цій резонансній справі поставив суд. За скоєне умисне вбивство горе-дочка протягом наступних семи років спокутуватиме свою провину за колючим дротом.

За все своє життя Григорій Савчук і мухи не образив. Спочатку працював на тепличному комбінаті, а після його розформування влаштувався електриком на одному з комунальних підприємств Луцька. Начебто складалося в чолов'яги усе і вдома: дружина, двоє доньок, онуки. Старша дочка з дітьми мешкала в іншому місті, тому в гості навідувалися рідко, однак сумувати главі сімейства не доводилося, адже вдома тішила око ще одна його внучка.

Щоправда, росло дівча без належної материнської опіки, адже менша донька Григорія, Олена, була «надто заклопотаною», аби займатися вихованням дитини. Постійної роботи Олена не мала, зате, прикриваючись її пошуком, вешталася днями і ночами щоразу з новими кавалерами. Тож забирати внучку з дитячого садка було чи не головним щоденним завданням Григорія. Так, перехиливши чарку-другу з колегами після роботи, він поспішав до садочка.

Товариші та сусіди Савчуків кажуть, що затятим пияком Гриша не був, випивав, «як усі нормальні мужики». Інша річ — Олена. У свої 25 літ вона дожилася до того, що кожен день був як не застіллям, то похміллям. Не раз було, що, випивши зайвого, горе-донька дозволяла собі підняти руку на батька, який, на відміну від інших членів сім'ї, терпіти її постійних походеньок не бажав і свого невдоволення не приховував.

Як на те, з появою в Олениному житті луцького парубка Максима вона взагалі рідко почала з'являтися вдома. Назрівав грандіозний скандал.

Того трагічного дня Григорій повернувся з роботи після обіду. За онукою в садочок іти було зарано, тому він завернув додому. В під'їзді зустрів не зовсім тверезу Олену, яка прямувала в гості до куми Наталії.

— Чого ти так рано? Малу я сама заберу… — не привітавшись, а втім, і не чекаючи відповіді, кинула Олена батькові.

Він лишень провів її очима. Піднявшись у квартиру, Григорій дістав з холодильника залишені дружиною харчі, пляшку оковитої та сів обідати. Після трапези вирішив подивитися телевізор, але наміру забрати внучку з дитсадка не полишав. Мовляв, хтозна, де опиниться його Олена до вечора.

А в Олени день мав бути вдалим. Поки вона гостювала в куми, приїхав її коханий Максим, та ще й не з порожніми руками — привіз 750 грамів чистого спирту, який вони розвели водою, забезпечивши собі веселий відпочинок. Кума Наталія насмажила шкварок, зробила бутербродів із майонезом, дістала банку квашених огірків і частувала гостей.

Вгледівши, що Олена ледве сидить за столом, Максим вирішив відвести жінку додому та покласти спати.

Під час допиту Максим розповів, що коли вони прийшли до Олени, то її батько дивився у вітальні телевізор. Жінку вдалося вкласти у ліжко. Переконавшись, що все спокійно, Максим повернувся назад до куми, щоби продовжити застілля. Проте через хвилин десять до них знову приєдналася Олена. Друга спроба відвести її додому надто рознервувала сп'янілу жінку. Ще більше агресії викликав батько, якого парочка застала в коридорі, коли він якраз одягався, аби йти в садочок.

Олена почала штовхати батька, здирати куртку. Максим каже, що запропонував їм заспокоїтися і пообіцяв, що дитину забере сам. Коли ж вони з малечею повернулися додому, Олена та Григорій скандалили на кухні. Чулась якась штовханина, потім, за словами Максима, начебто вони втихомирилися. Голоси стали спокійнішими. Клацнула запальничка. «Трубку миру курять?» — подумалося йому. Аж раптом щось звалилося на підлогу. Почувся крик.

Коли Максим вбіг на кухню, застав картину, як у фільмі жахів: біля кухонного стола в калюжі крові лежить батько, біля нього з ножем у руках сидить Олена та верещить не своїм голосом…

Під час допиту Олена розповіла, що, з'ясовуючи стосунки з нею, батько обізвав її доньку «байстрючкою», кілька разів хапав за волосся та бив головою об стінку.

«Я розгнівалась і, щоб помститися за образливі слова, вхопила кухонного ножа», — розповіла Олена. Жінка пригрозила ним батькові, на що почула провокативне «Ану, заріж». Незчулась, як встромила ножа батькові у груди.

— Тебе посадять! — кричав до Олени Максим, витираючи кров із підлоги.

— А мені все одно, — апатично мовила вона.

Сусіди перелякано повиходили на вулицю. «Лєнка Савчучка батька зарізала» лунало чи не у кожній сільській оселі. Медики «швидкої» констатували смерть Григорія, міліціонери забрали Олену. На ранок, протверезившись, вона написала явку з повинною. Щоправда, на суді невдячна донька шокувала всіх, сказавши, що про вчинене зовсім не шкодує.

(З етичних міркувань імена героїв змінені).

Ірина КОСТЮК

У Ратному селяни перекрили дорогу через борги за молоко

Вранці 26 червня в селищі Ратне мешканці району перекрили вул. Центральну. Під час акції протесту «Геть молочну мафію!» селяни вимагали негайно погасити борг і підвищити закупівельні ціни на молоко.

За інформацією Волинської облдержадміністрації, станом на 5 квітня цього року ПрАТ «Ратнівський молокозавод» і ПАТ «Ковельмолоко» заборгували селянам 9,2 мільйона гривень за здане молоко. Незважаючи на приписи та попередження, за даними депутатів Ратнівської районної ради, ці підприємства досі винні людям майже 2,4 мільйона гривень. Причому понад один мільйон із цих коштів — це борг перед фізичними особами, тобто селянськими родинами.

Зокрема, ПрАТ «Ратнівський молокозавод» заборгувало людям за молоко понад 2,2 мільйона, а ПАТ «Ковельмолоко» — близько 150 тис. гривень. Підприємства не розрахувалися з людьми за січень-травень цього року.

Поляки продадуть лучанам тролейбуси за ціною брухту

Місто-побратим Луцька Люблін (Польща) готовий передати 10 тролейбусів Луцьку за ціною брухту, повідомив представникам ЗМІ заступник Луцького міського голови Василь Байцим.

За його словами, директор Луцького підприємства електротранспорту Іван Грицанчук уже веде переговори з митними службами про узгодження суми платежів за ці транспортні одиниці.

Байцим стверджує, що місто їх отримає за дуже вигідною ціною, незважаючи на те, що вони «на ходу» і ще недавно обслуговували пасажирів Любліна. Таким чином, повідомляє чиновник, частково вдасться вирішити екологічну проблему центру Луцька, і замість маршруток, які не відповідають європейським екостандартам, містом курсуватиме екологічно чистий транспорт.

Тролейбус у Луцьку працює з 1972 року. 13 маршрутів обслуговують близько 50 машин, переважно радянські та російські ЗіУ-682 різних модифікацій 1978-1993 рр. випуску.

Нині також закуповуються тролейбуси «Богдан» із низькою підлогою власного виробництва, та їх замало. У місті відчувається брак рухомого складу, зокрема, низка маршрутів обслуговується всього однією машиною.

Люблін — одне з трьох міст Польщі, в яких діють тролейбуси. Вісім маршрутів обслуговує понад 60 одиниць транспорту. Значну частину парку становлять машини Jelcz/KPNA PR110E, що випускалися в Польщі в 1980-1992 рр. для власних міст, а зараз виводяться з експлуатації.

Крім того, працює 11 тролейбусів Jelcz новіших модифікацій. Більшість же парку складають тролейбуси Solaris Trollino 12S із низькою підлогою, які випускає та постачає в Люблін із 2007 року польська компанія Solaris Bus & Coach.

У минулі роки в Любліні також працювали тролейбуси ЗіУ-682 1975-1986 рр. (аналогічні працюють нині у Луцьку), однак останні з них пішли з маршрутів у 2001 році. Зараз у польському місті залишився єдиний такий тролейбус, перероблений у пересувний бар.

Луцький зоопарк збув ведмежа за шість тисяч гривень бізнесмену з Вінниці

Ведмежа заштовхують у ящик

У Луцькому зоопарку жорстоко відібрали маля у ведмедиці, посадили у ящик і вивезли у невідомому напрямку. Яким чином це відбувалося, можна побачити на відео (http://www.vier-pfoten.bg), яке за кілька останніх днів встигло зацікавити не лише українських, а й закордонних інтернет-користувачів.

Ролик знято представниками Міжнародної благодійної організації захисту тварин «Чотири лапи». На ньому двоє молодиків забирають кількамісячне ведмежа від матері з клітки, садять у невеликий дерев'яний ящик, накривають залізною сіткою і вантажать в автомобіль.

«Під час викрадення ведмежа кричить і намагається чинити опір мучителям, а його матір метається в паніці по клітці», — повідомляється на німецькомовному сайті «Чотири лапи».

За їхньою ж інформацією, ведмедика купив якийсь підприємець, аби використовувати як принаду для туристів. Отже, «Чотири лапи» закликає владу України сприяти поверненню ведмежати Насті до її матері, яка наразі перебуває в зоопарку Луцька.

Директор КП «Луцький зоопарк» Володимир Гончаров повідомив «Відомостям», що на початку року у ведмедиці Маші народилося троє ведмежат. Двох обміняли майже одразу після народження на пару дорослих оленів із Вінницького зоопарку. Третє маля, яке вже встигли охрестити Настею, обміняти одразу не вийшло, тому вирішили його продати. Тільки от, за словами директора зоокуточка, продали ведмежа не бізнесмену, як пишеться на сайті «Чотири лапи», а тому ж таки Вінницькому зоопарку.

— З третім ми трохи затримались… Намагалися піти шляхом обміну, але з ведмежатами зараз важко — ніхто не хоче їх міняти, купувати. Знаю, наприклад, що до розплідника ведмедів, який є на Закарпатті, не так просто потрапити, навіть якщо маєш нормального здорового ведмедя. Територія не дозволяє — площа маленька, а клишоногих везуть із цілої країни. Тому ми були змушені дівчинку продати. Вона поїхала у Вінницю. У нас нема умов, щоб утримувати таку кількість ведмедів. Вже є чотири дорослих, подумайте, скільки вони з'їдають. А якби ми ще трьох маленьких залишили при мамі! До всього Машка знову вагітна, на січень матимемо потомство. Згідно з нашим статутом, я маю право міняти тварин чи продавати, — пояснив пан Гончаров.

За його словами, заплатили луцькому звіринцю за Настю шість тисяч гривень. Жодних документів, які могли б це підтвердити, «Відомостям» не показали.

— Якщо обмін і продаж тварин — це нормальна практика у роботі зоопарку, то чому ж ситуація набула такого розголосу? — цікавимося у пана Гончарова.

— Ну є така міжнародна організація «Чотири лапи», яка займається тим, що тільки-но до них надходить якась інформація, вони одразу ж розкручують її. Вони ще закликали всіх допомогти повернути ведмежа до матері. А як його повернути? Воно вже доросле, матір знову вагітна, куди його повертати? А якщо тримати ведмежат до дворічного віку, то кому вони будуть потрібні? Який цирк їх захоче, коли вони вже не піддаватимуться дресируванню? — відповів керівник луцького звіринцю.

Аби переконатися у правдивості тверджень Володимира Гончарова, «Відомості» зателефонували до Вінницького зоопарку, до якого начебто поїхало троє луцьких ведмежат. Головний бухгалтер зоокуточка Оксана Набурська заперечила слова Гончарова, повідомивши, що жодного обміну та купівлі ведмежат не відбувалося.

— А нащо нам іще ведмеді? У нас своїх є четверо: пара бурих і пара гімалайських. У січні в гімалайських народилося ведмежа, яке досі перебуває у нашому звіринці, — розповіла пані Набурська.

Коли ж ми ще раз звернулися до пана Гончарова з проханням пояснити такі розбіжності, він уточнив, що ведмежа продане не в комунальний зоопарк Вінниці, а в приватний — усе-таки у руки бізнесмена.

В обласній міжрайонній природоохоронній прокуратурі повідомили, що наразі екологи та ветеринари проводять перевірку в Луцькому зоопарку, результати будуть оприлюднені після її закінчення.

Ірина КОСТЮК